

◆ Del 13 de febrer al 14 de març l'exposició mostra a La Farga els sons, olors, imatges i espais

Les aromes d'al-Andalus ens portaran a les essències de la cultura andalusí

La Fundació 'La Caixa', la Junta de Andalucía i la Fundación de Cultura Islámica ens apropen al món de les olors, les essències i la cultura de la ruta del comerç de les espècies, que unia al-Andalus i l'Extrem Orient en una exposició que es farà a La Farga

MARGA SOLÉ

Les empremtes de la cultura andalusina a la Península Ibèrica, així com els tresors artístics, l'abundància de paraules àrabs i les manifestacions musicals o poètiques són presents a la nostra civilització, però hi ha un llegat més immaterial, més subtil, que es plasma en el món dels sentits. És una herència etèria i invisible de colors, d'olors, imatges, sabors i espais i aquesta herència és la que intenta materialitzar l'exposició que del 13 de febrer al 14 de

març es veurà a La Farga amb el nom *Les aromes d'al-Andalus*.

La mostra és organitzada per la Fundació 'La Caixa', *El legado andalusí* de la Junta de Andalucía i el comissariat de la Fundació de Cultura Islámica, i ha recorregut ja diversos indrets de la geografia es-

panyola. Fins el 31 de gener ha estat a Toledo i després de L'Hospitalet anirà a Lleó.

Les aromes d'al-Andalus ens endinsa en el bigarrat món de les olors en un recorregut imaginari a través de la recreació dels enclavaments més importants d'una ciutat andalusina: la soc, la mesquita, la casa i el jardí. El visitant se sentirà envaït per olors, perfums, sensacions i essències d'antany que reconeixerà com a pròximes, perquè també pertanyen a la vida quotidiana de la nostra civilització.

La mostra constitueix, a més, un plaer intel·lectual, ja que també es posen de manifest les claus de la dimensió econòmica i social d'un comerç que va unir els ports andalusins amb l'Extrem Orient. A través de les rutes marítimes orientals, els comerciants de les espècies i va-

FOTO CEDIDA PER LA FUNDACIÓ LA CAIXA

La mostra reflexa les empremtes de la cultura andalusina a la Península Ibèrica

rietats aromàtiques, sortien de l'Índia i de Java, travessaven rutes terrestres per Egipte, Iraq, Síria i Palestina. El camí continuava per mar, vorejava les costes mediterrànies fins a desembarcar, finalment, en els ports andalusins. El recorregut de l'exposició permet acu-

dir, tal com feia a primera hora del matí la gent d'al-Andalus, al mercat de les espècies, on se'ns ofereix una embriaguesa de colors; els vermells, els malves o els ocres que atreïen la dona andalusina a la recerca del condiment per al menjar familiar, al perfumista que

cercava les essències per als seus perfums o a l'alcajota que rastrejava productes rars per als seus beuratges d'amor o d'atracció. Aquestes essències sols necessitaran de la imaginació individual de cada visitant per completar tot un món d'evocacions.

Aquí no paga ni Déu tanca el Festival de Teatre en Ruta a L'H

M. S.

La companyia de teatre Bonaparte amb l'obra *Aquí no paga ni Déu* de Dario Fo posarà punt final, els dies 18, 19, 20 i 21 de febrer, al *Festival de Teatre en Ruta*, que, des del 22 de gener s'ha pogut veure al Teatre Joventut.

Segons el director d'*Aquí no paga ni Déu*, Joan Peris, "portar a escena una obra que Dario Fo va escriure a mitjan anys 70 vol dir haver de recuperar un esperit revolucionari, més propi dels mitificats anys seixanta i principis dels setanta, que d'avui dia". El discurs podria semblar antiquat pel vesant que té de reivindicació política i social, però també serveix per adonar-se que avui en dia la gent, tal com passa a l'obra de Dario Fo, no té prou diners per pagar el menjar o, fins i tot, l'habitatge, molts

no tenen feina i se senten nombrosos que omplen les estadístiques oficials. No obstant això, l'obra té tots els condiments del bon teatre, que no només incita a la reflexió sinó que, a més, posseeix la qualitat de provocar i divertir. La traducció d'*Aquí no paga ni Déu* és d'Empar Claramunt i Josep Ballester i està interpretada per Lluïsa Mallol, Toni Sevilla, Santi Ibáñez, Laura Jou i Joan Gibert.

Actors dramàtics amb Pau Riba i Jaume Sisa

Abans de la Cia. Bonaparte, els dies 12, 13 i 14, dues figures claus de la cançó catalana dels últims 25 anys, Pau Riba i Jaume Sisa, es retrobaran, no per cantar, sinó per compondre un dels recitals poètics més singulars i surrealistes que s'han pogut veure darre-

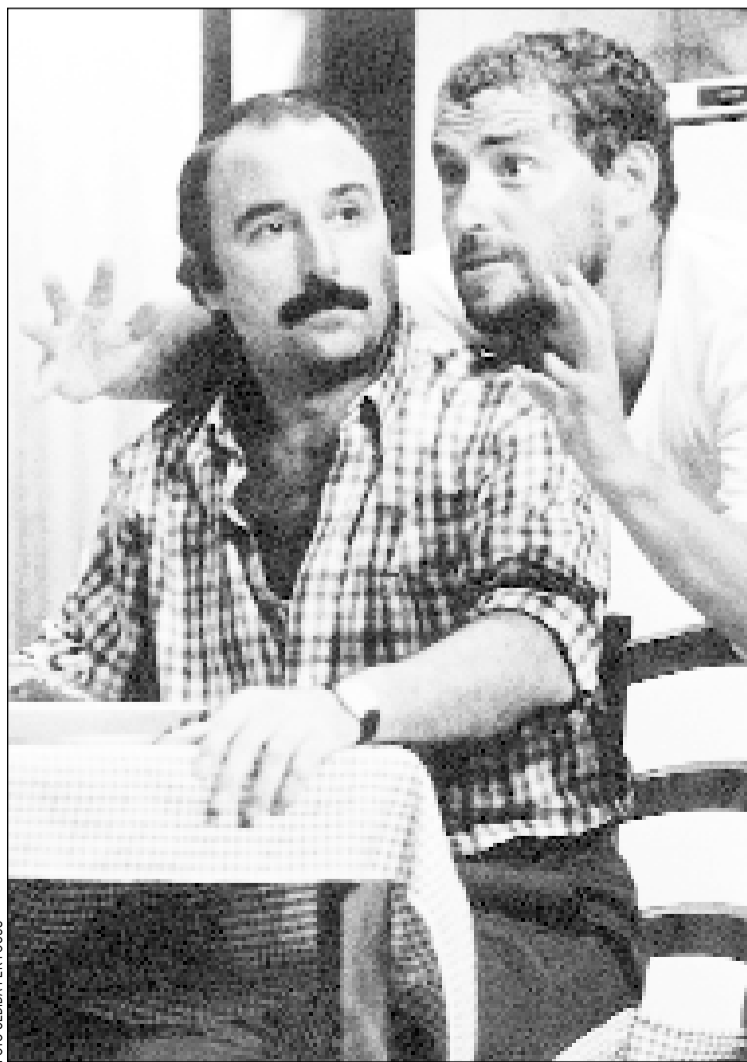

FOTO CEDIDA PER FOCUS

Un moment de l'obra *Aquí no paga ni Déu* per la Cia. Bonaparte

rament a l'escena catalana. El nom de l'espectacle és *Actors dramàtics* i amb el missatge que es desprèn es pot gaudir d'un sentit de l'humor imaginatiu, surrealista i ple de disbarats, on el missatge no té importància. Sisa i Riba fan un crit de supervivència a favor de la fantasia i de mons imaginaris propis, només cal deixar-se portar, encara que de vegades es fa necessària una bona dosi de bogeria.

Al Joventut, i dins del *Festival del Teatre en Ruta* dedicat a l'humor, enguany s'han pogut veure *Monòlogo musical* de Pablo Carbonell; *La vida, las cosas y la gente* de Miguel Gila; *Rubianes solamente* de Pepe Rubianes. Aquest *Festival de Teatre en Ruta* va tenir la seva primera edició l'any 97 i és una adaptació de l'esperit itinerant de les companyies de comedians que portaven l'humor a tot arreu.